

Dosarul nr. 1ra-224/22
1-20013742-01-1ra-14022022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion și Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatei Cazac Alexandra, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021 și sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 30 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Cazac Alexandra xxxxx, născută la xxxxx, originară și cu viza de domiciliu în xxxxx, locuiește în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 31.01.2020 – 30.06.2021;

Instanța de apel: 29.07.2021 – 23.11.2021;

Instanța de recurs: 14.02.2022 – 06.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 30 iunie 2021, Cazac Alexandra a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 (zece mii) lei.

Cererea depusă de avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatei privind încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cererea depusă de procuror privind încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în sumă de 50,76 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cazac Alexandra, la data de 31 iulie 2016, aproximativ ora 05:00, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, intenționat, aflându-se în incinta disco-barului „Jamal” din s. Bălțata, r-nul Criuleni, a sustras cheile de la automobilul de model „Datsun On-Do”, după care s-a urcat la volanul automobilului de model „Datsun On-Do”, cu n/î xxxxx, ce-i aparținea

lui Spetețchi Denis și era parcat în preajma localului, a pornit motorul și s-a deplasat spre mun. Chișinău, unde în com. Budești, mun. Chișinău, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a fost implicată într-un accident rutier.

Acțiunile lui Cazac Alexandra au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*.

3. Avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatei, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cazac Alexandra să fie achitată de sub învinuirea în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat, că probatoriul administrat de către acuzatorul de stat și cercetat în ședința de judecată, nu demonstrează existența laturii obiective a infracțiunii de răpire a mijlocului de transport, precum și nici a laturii subiective la caz.

Astfel, a invocat că cercetarea la fața locului unde a fost săvârșită infracțiunea incriminată inculpatei, la data de 31 iulie 2016, s-a efectuat abia la 31 decembrie 2019, fapt ce rezultă din procesul-verbal de cercetare la fața locului.

Prin urmare, a menționat că învinuirea înaintată inculpatei, se combate prin totalitatea probelor prezentate de apărare, nemijlocit prin declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată care sunt contradictorii și nu corespund adevărului, precum și prin declarațiile date de către inculpată în instanța de judecată care coroborează cu probele apărării, în sensul art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, a susținut că întrucât infracțiunea de răpire a mijlocului de transport se caracterizează prin intenție directă, consideră necesar să menționeze că pe parcursul cercetării judecătorești, de către partea apărării, a fost prezentat un fragment din discuția care a fost purtată prin intermediul aplicației „Viber”, extrasă din telefonul inculpatei, (*care la data de 21 aprilie 2021, în ședința de judecată a fost recunoscută și de Spetețchi Denis, care a menționat că întradevăr a avut așa discuție cu inculpata Cazac Alexandra*), potrivit căreia, partea vătămată i-a propus să vină din mun. Chișinău în s. Bălțata, r-nul Criuleni, pentru a-i încredința mijlocul de transport ca aceasta să se plimbe.

Așadar, a precizat că intenția a fost din partea părții vătămate Spetețchi Denis și nu a inculpatei Cazac Alexandra, or, aceasta a fost convinsă de către partea vătămată, iar când a ajuns deja în s. Bălțata, în incinta localului „Iamal”, aceasta nu a insistat și nu a cerut cheile de la mijlocul de transport.

Mai mult, a indicat apărarea că nu există nici o probă administrată de către partea acuzării care să demonstreze că Cazac Alexandra ar fi răpit sau dobândit ilicit posesia aceluia mijloc de transport, în contextul în care în ziua de 30 iulie 2016, aproximativ ora 18:00-19:00, Spetețchi Denis a invitat-o pe Cazac Alexandra să vină în s. Bălțata, confirmând partea vătămată faptul că urma să-i încredințeze mijlocul de transport lui Cazac Alexandra pentru ca să se

plimbe.

Totodată, a susținut că potrivit declarațiilor martorului Falenciuc Veaceslav, care a fost audiat la etapa urmăririi penale, însă nu a fost prezent și nu a dat declarații în cadrul primei instanțe, rezultă că acesta a plecat de la fața locului, de la barul „Jamal”, mai înainte ca inculpata să plece cu mijlocul de transport și nu a văzut momentul transmiterii cheilor de la mijocul de transport.

Consideră partea apărării că de fapt, partea vătămată Spetețchi Denis a depus plângere în privința lui Cazac Alexandra pentru a se eschiva de la răspunderea contravențională prevăzută de art. 231 alin. (4) Cod contravențional, și anume *predarea conducerii vehiculului către o persoană care nu are permis de conducere sau dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului (cu excepția instruirii, în prezența instructorului), care este privată de dreptul de a conduce vehicule sau care are permis de conducere de o categorie necorespunzătoare.*

Reieșind din conținutul discuției din aplicația „Viber”, purtată între Spetețchi Denis și Cazac Alexandra, partea apărării a menționat că ultima l-a atenționat că nu are permis de conducere și că este servită, însă această discuție nu a fost supusă aprecierii de către prima instanță, nici în favoarea și nici în defavoarea inculpatei.

Așadar, a precizat că nemijlocit partea vătămată Spetețchi Denis, la întrebarea părții apărării de ce a depus plângere pentru faptul răpirii mijlocului de transport peste mai mult de o lună, ultimul a răspuns că a așteptat ca Roșcovan Serghei sau Cazac Alexandra să-i achite bani pentru reparația mașinii care a fost avariata ca urmare a accidentului rutier, iar din motiv că la un moment dat nu mai reușea să facă legătura, a decis să depună plângere la poliție cu mult mai târziu, fapt ce confirmă totuși că automobilul părții vătămate Spetețchi Denis, nu a fost răpit sau luat fără acordul acestuia.

În acest context, partea apărării a conchis că fapta inculpatei Cazac Alexandra nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, în contextul în care mijlocul de transport ce aparține părții vătămate, i-a fost încredințat acesteia, fiindu-i înmânate cheile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, a fost admis apelul, inclusiv din alte motive, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința, în latura penală, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

În baza art. 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, Cazac Alexandra a fost liberată de răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal, deoarece a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței, au fost menținute.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a stabilit fapta inculpatei, conform probelor din dosar,

care au fost apreciate just, și a încadrat acțiunile inculpatei Cazac Alexandra în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, circumstanțe care au fost constatate din totalitatea de probe administrate la cauza penală, acestea fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a menționat că deși inculpata Cazac Alexandra, nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, totuși vinovăția acesteia se dovedește și prin ansamblul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința primei instanțe, precum și verificate prin citire în instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Spetețchi Denis (f.d.217-220, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31 decembrie 2019 (f.d.115-122, vol.I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 20 ianuarie 2020 (f.d.136-137, vol.I); precum și procesul-verbal de examinare a documentelor din 23 ianuarie 2020 (f.d.143, vol.I).

În acest context, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei Cazac Alexandra în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, este dovedită în afara oricăror dubii.

De asemenea, analizând totalitatea probelor administrate în coroborare cu circumstanțele cauzei, instanța de apel a stabilit că inculpata Cazac Alexandra urmează să fie liberată de răspundere penală în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 53 lit. g) și art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, la momentul săvârșirii faptei – 31 iulie 2016, prevedea în calitate de pedeapsă, amendă în mărime de la 500 la 1 000 unități convenționale sau închisoare de la 1 până la 3 ani, iar reieșind din prevederile art. 16 alin. (3) Cod penal, a precizat că infracțiunea de răpire a mijlocului de transport, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Așadar, reținând prevederile art. 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că la caz, a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatei în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel reținând și prevederile art. 332 alin. (1), 389 alin. (1), (4) pct. 3), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a conchis că inculpata Cazac Alexandra urmează să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și liberată de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal, întrucât din momentul săvârșirii infracțiunii, au trecut mai mult de 5 ani.

5. Avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatei, declară recurs împotriva hotărârilor instanțelor de fond, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cazac Alexandra să fie achitată de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului partea apărării invocă că în speță, se atestă o situație de folosire neautorizată a mijlocului de transport, fapt ce poate duce la provocarea accidentelor, vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul persoanei, precum și daune materiale.

Astfel, menționează că răpirea mijlocului de transport presupune dobândirea ilegală a mijlocului de transport și deplasarea acestuia de la locul lui, folosirea lui în interese personale, pe parcursul unui anumit interval de timp. Infracțiunea este una formală și se consideră consumată din momentul începutului deplasării mijlocului de transport. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă.

Prin urmare, precizează partea apărării că probatoriul administrat de către acuzatorul de stat și cercetat în ședința de judecată, nu demonstrează existența laturii obiective a infracțiunii de răpire a mijlocului de transport, precum și nici existența laturii subiective.

Susține că învinuirea înaintată inculpatei, se combate prin totalitatea probelor prezentate de apărare, nemijlocit prin declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată care sunt contradictorii și nu corespund adevărului, precum și prin declarațiile date de către inculpată în instanța de judecată care coroborează cu probele apărării, în sensul art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, invocă că întrucât infracțiunea de răpire a mijlocului de transport se caracterizează prin intenție directă, consideră necesar să menționeze că pe parcursul cercetării judecătorești, de către partea apărării, a fost prezentat un fragment din discuția care a fost purtată prin intermediul aplicației „Viber”, extrasă din telefonul inculpatei, *(care la data de 21 aprilie 2021, în ședința de judecată a fost recunoscută și de Spetețchi Denis, care a menționat că întradevăr a avut așa discuție cu inculpata Cazac Alexandra)*, potrivit căreia, partea vătămată i-a propus să vină din mun. Chișinău în s. Bălțata, r-nul Criuleni, pentru a-i încredința mijlocul de transport ca aceasta să se plimbe.

Astfel, precizează că intenția a fost din partea părții vătămate Spetețchi Denis și nu a inculpatei Cazac Alexandra, or, aceasta a fost convinsă de către partea vătămată, iar când a ajuns deja în s. Bălțata, în incinta localului „Iamal”, aceasta nu a insistat și nu a cerut cheile de la mijlocul de transport.

Mai mult, indică apărarea că nu există nici o probă administrată de către partea acuzării care să demonstreze că Cazac Alexandra ar fi răpit sau dobândit ilicit posesia aceluși mijloc de transport, în contextul în care în ziua de 30 iulie 2016, aproximativ ora 18:00-19:00, Spetețchi Denis a invitat-o pe Cazac Alexandra să vină în s. Bălțata, confirmând partea vătămată faptul că urma să-i încredințeze mijlocul de transport lui Cazac Alexandra pentru ca să se plimbe.

Or, unicul martor Falenciuc Veaceslav, care a fost audiat la etapa urmăririi penale, însă nu a fost prezent și nu a dat declarații în cadrul primei instanțe, a declarat că a plecat de la fața locului, de la barul „Iamal”, mai înainte ca inculpata să plece cu mijlocul de transport și nu a văzut momentul transmiterii cheilor de la mijlocul de transport.

Consideră partea apărării că de fapt, partea vătămată Spetețchi Denis a depus plângere în privința lui Cazac Alexandra pentru a se eschiva de la răspunderea contravențională prevăzută de art. 231 alin. (4) Cod contravențional, și anume *predarea conducerii vehiculului către o persoană care nu are permis de conducere sau dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului (cu excepția instruirii, în prezența instructorului), care este privată de dreptul de a conduce vehicule sau care are permis de conducere de o categorie necorespunzătoare.*

Reieșind din conținutul discuției din aplicația „Viber”, purtată între Spetețchi Denis și Cazac Alexandra, partea apărării precizează că ultima l-a atenționat că nu are permis de conducere și că este servită, însă această discuție nu a fost supusă aprecierii de către instanța de judecată, nici în favoarea și nici în defavoarea inculpatei.

Așadar, menționează că nemijlocit partea vătămată Spetețchi Denis, la întrebarea părții apărării de ce a depus plângere pentru faptul răpirii mijlocului de transport peste mai mult de o lună, ultimul a răspuns că a așteptat ca Roșcovan Serghei sau Cazac Alexandra să-i achite bani pentru reparația mașinii care a fost avariata ca urmare a accidentului rutier, iar din motiv că la un moment dat nu mai reușea să facă legătura, a decis să depună plângere la poliție cu mult mai târziu, fapt ce confirmă totuși că automobilul părții vătămate Spetețchi Denis, nu a fost răpit sau luat fără acordul acestuia.

În acest context, partea apărării conchide că fapta inculpatei Cazac Alexandra nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, întrucât mijlocul de transport ce aparține părții vătămate, i-a fost încredințat acesteia, fiindu-i înmânate cheile.

Mai mult, evidențiază apărarea că instanța de apel nu a dat răspuns la nici un argument invocat în apel, astfel ignorând instanța prevederile art. 8 Cod de procedură penală. Or, toate dubiile și concluziile privind probarea vinovăției lui Cazac Alexandra nu au fost înlăturate, iar decizia instanței de apel se bazează pe presupuneri care nu au fost interpretate în favoarea inculpatei, însă a părții vătămate și a părții acuzării.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, la examinarea apelului, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței

de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din materialele cauzei, apărarea invocă drept temeiuri pentru casarea deciziei contestate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și 8) când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Examinând argumentele recursului prin prisma temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal lărgit constată că acestea și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din următoarele considerente.

După cum rezultă din materialele dosarului, potrivit rechizitoriului Cazac Alexandra a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.*

Prima instanță, ajungând la concluzia că vinovăția inculpatei Cazac Alexandra în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, este dovedită, a recunoscut-o vinovată de comiterea acesteia, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei.

La rândul său, fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel concluzionând că prima instanță corect a stabilit fapta incriminată inculpatei și că acțiunile acesteia just au fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, a admis apelul declarat de partea apărării, din alte motive, inclusiv în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casând parțial sentința, în latura penală, pronunțând o nouă hotărâre în această parte prin care Cazac Alexandra, în baza art. 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, a fost liberată de răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal, deoarece a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței, fiind menținute.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar

probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în ordine de apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, urma să analizeze toate aspectele învinuirii înaintate, în baza probelor administrate în speță.

Cu referire la sentința primei instanțe, Colegiul penal lărgit precizează că aceasta a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 384 alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1)-4), 394 alin. (1), pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul când o parte a acuzației este considerată neîntemeiată - temeiurile pentru aceasta.

Potrivit practicii judiciare, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate

în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Recunoscându-l vinovat pe inculpat de săvârșirea infracțiunii după semnele ce urmează a fi apreciate, instanța este obligată ca, în partea descriptivă a sentinței, să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona prezența unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că deși în sentință, prima instanță a enunțat concluzia că vina vinovăția inculpatei Cazac Alexandra, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*, a fost dovedită, aceasta nu a indicat motivele ce au servit ca temei de a concluziona astfel, în sentință lipsind analiza probelor, precum și temeinicia concluziilor instanței despre faptul dacă învinuirea și-a găsit confirmare.

În acest sens, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță nu s-a expus și nu a analizat prin prisma semnelor calificative a infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și în coroborare cu probatoriul administrat la materialele cauzei penale, dacă prin acțiunile inculpatei Cazac Alexandra a fost săvârșită infracțiunea de răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, aceasta limitându-se doar a concluziona că *„.....reieșind din totalitatea probelor administrate, instanța de judecată conchide că învinuirea înaintată inculpatei Cazac Alexandra, în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, integral și incontestabil și-a găsit confirmare în ședința de judecată”*.

Or, în motivarea sentinței primei instanțe lipsește constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșită de inculpată și semnele componenței de infracțiune prevăzute la art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs constată, că deși apărarea în cererea de apel a evidențiat aspectele care nu au fost pe deplin elucidate de către prima instanță, și care în opinia acestuia demonstrează nevinovăția lui Cazac Alexandra în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a trecut cu vederea motivele invocate, lăsându-le fără soluționare și totodată limitându-se la enumerarea probelor fără a desfășura analiza acestora cu indicarea motivelor din care considerentele ele urmează a fi reappreciate, admise ori respinse ca probe, concluzionând printr-o frază generală că *„...prima instanță a stabilit corect fapta incriminată inculpatei Cazac Alexandra, în corespundere cu probele administrate, încadrând just acțiunile acesteia în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, iar vinovăția lui Cazac Alexandra, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, este dovedită în afara oricăror dubii”*.

Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, deși a avut competența de a studia în ansamblu problema vinovăției inculpatei, aceasta nu s-a expus asupra acestei probleme și nu a pătruns în esența circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, efectuând în mod superficial o apreciere a probelor.

La acest segment, Colegiul penal lărgit, reținând prevederile art. 100

alin. (4), 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Ținând cont de motivele expuse în cererea de apel, Colegiul penal lărgit constată că argumentele părții apărării potrivit cărora: *„...probatoriul administrat de către acuzatorul de stat și cercetat în ședința de judecată, nu demonstrează existența laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii de răpire a mijlocului de transport”,* precum și că *„...cercetarea la fața locului unde a fost săvârșită infracțiunea la data de 31 iulie 2016, s-a efectuat abia la 31 decembrie 2019, fapt ce rezultă din procesul-verbal de cercetare la fața locului”,* nu și-au găsit răspuns în decizia instanței de apel.

De asemenea, de către instanța de apel au fost lăsate fără apreciere și argumentele apărării cu referire la faptul că *„...intenția a fost din partea părții vătămate Spetețchi Denis, deoarece potrivit discuției purtate prin aplicația „Viber” între partea vătămată și inculpată, rezultă că Spetețchi Denis i-a propus lui Cazac Alexandra să vină din mun. Chișinău în s. Bălțata, r-nul Criuleni, pentru a-i încredința mijlocul de transport ca aceasta să se plimbe”.*

Mai mult, instanța de apel nu s-a expus nici asupra argumentelor din apel potrivit cărora partea apărării a susținut că la materialele cauzei nu există nici o probă administrată de către partea acuzării care să demonstreze că Cazac Alexandra ar fi răpit mijlocul de transport, or, unicul martor Falenciuc Veaceslav, care a fost audiat la etapa urmăririi penale, însă nu a fost prezent și nu a dat declarații în cadrul instanței de judecată, a comunicat că a plecat de la barul „Iamal”, mai devreme ca inculpata să plece cu mijlocul de transport și nu a văzut momentul transmiterii cheilor de la mijlocul de transport.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide, că motivele din apel trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, coroborându-le cu întreg materialul probator al cauzei.

Temeiurile expuse în pct. 3 din prezenta decizie, de fapt, sunt fondul apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

De asemenea, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a drepturilor omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești.

Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*§ 30, 31 cauza Fomin vs Republica Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*).

Totodată, analizând argumentele care au servit temei pentru pronunțarea soluției de încetare a procesului penal în privința lui Cazac Alexandra de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit conchide că hotărârea judecătorească contestată cu recurs ordinar nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția este una contradictorie.

În susținerea acestei concluzii instanța de recurs reține, că instanța de apel și-a fundamentat soluția pronunțată pe prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Drept circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală în privința lui Cazac Alexandra, de către instanța de apel au fost invocate prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal cu privire la intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Pornind de la prevederile art. 285 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, se va reține, că încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia. Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod.

În acest context instanța de recurs ține să accentueze, că potrivit prevederilor art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)–9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Din alineatul (5) al aceleiași norme rezultă, că în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Conform art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Totodată, potrivit prevederilor art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

Colegiul penal lărgit remarcă faptul, că expirarea termenului de prescripție constituie un temei de liberare de răspundere penală, dar este un temei de nereabilitare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 285 alin. (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei decedate. În acest caz, urmărirea penală continuă.

Având în vedere prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că soluția instanței de apel cu privire la încetarea procesului penal în privința lui Cazac Alexandra din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, este greșită și nu poate fi menținută, deoarece aceasta contravine prevederilor legale enunțate mai sus.

Aici urmează a se accentua că fiind audiată în prima instanță, precum și în instanța de apel, inculpata Cazac Alexandra a pledat nevinovată.

Reieșind din circumstanțele evidențiate, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în mod pripit a pronunțat soluția privind încetarea procesului penal în privința lui Cazac Alexandra din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, fără a consulta opinia inculpatei în privința acordului la încetarea procesului, în contextul în care ultima nu și-a recunoscut vinovăția pe marginea învinuirii înaintate, iar această poziție contravine din start prevederilor art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală.

Pe de altă parte, instanța de recurs atestă că instanța de apel în motivarea deciziei adoptate a prezentat motive care i-au fundamentat convingerea în privința vinovăției inculpatei Cazac Alexandra în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Însă sub acest aspect, Colegiul penal lărgit evidențiază, că în cazul în care instanța de apel a ajuns cu certitudine la concluzia cu privire la vinovăția inculpatei, atunci aceasta urma să țină cont și de prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) și alin. (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al *expirării*

termenului de prescripție. La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpaților și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatei Cazac Alexandra, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Cazac Alexandra xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **05 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor